

СЦЕНАРІЙ МАТЕМАТИЧНОГО РАНКУ, ПРИСВЯЧЕНОГО ПАМ'ЯТІ В.М.ЛЕЙФУРИ

Вчителі: Караповська О.В., Брагар О.М.

Кривоозерська ЗОШ І-ІІІ ступенів №2

Мета: систематизувати та узагальнити знання учнів з історії математики; розвивати інтелект та мовлення школярів, ініціативу, активність; привчати дітей до виступів перед аудиторією; розвивати інтерес до навчання та любов до математики; виховувати кмітливість, уважність.

Обладнання: презентація, музичне оформлення.

Хід заходу

Звучить пісня про Україну

Учень 1

Серед визначних особистостей нашого краю окремо слід відзначити випускника 1970 року фізико-математичного факультету Миколаївського педагогічного інституту, викладача, вченого-математика, кандидата фізико-математичних наук, професора, заслуженого вчителя України, «Відмінника народної освіти України» **Валентина Миколайовича Лейфуру**. Усім своїм яскравим життям, своєю працею ця людина заслужила того, щоб ми знали і пам'ятали про неї.

Учень 2

В. М. Лейфура народився 9 серпня 1947 року в смт Березанці Миколаївської області. Його неабияку схильність до точних наук помітили ще в шкільні роки, і подальше навчання в Республіканській фізико-математичній школі-інтернаті при Київському державному університеті імені Т. Г. Шевченка остаточно визначило долю талановитого юнака. Під час навчання формувався його світогляд, гартувалася воля.

Учень 3

Блискавично промайнули роки навчання на фізико-математичному факультеті педагогічного інституту, відбулося становлення науковця в аспірантурі в Києві, позаду — успішний захист кандидатської дисертації, і молодого кандидата фізико-математичних наук запрошують до рідного Прибужжя — працювати в Миколаївському педагогічному інституті. З цим інститутом, який згодом став Миколаївським національним університетом імені В. О. Сухомлинського, до 2001 року і була пов'язана наукова й педагогічна діяльність В. М. Лейфури.

Учень 4

Синові в дорогу мати промовляла

Пісню свого серця берегти.

Доле, моя доле,

А життя не - поле,
Бо життя прожити - не поле перейти
Може, у дорозі десь обпалють грози,
Ти додому птахом прилети .

Учень 1

Доле, моя доле,
А життя - не поле,
Бо життя прожити - не поле перейти. ,
Пронеси ж, мій сину, пісню-Україну
І дорогу людям освіти
Доле, моя доле,
А життя - не поле,
А життя прожити - не поле перейти.

Звучить пісня «Виростеш ти, сину» (вірші В. Симоненка, музика П. Майбороди)

Учень 2

Очолування кафедри математичного аналізу, перетворення її на потужний науково-педагогічний колектив, викладання багатьох фундаментальних математичних курсів, численних спецкурсів, власна плідна наукова робота з теорії диференціальних рівнянь, визнані всіма фахівцями наукові монографії, статті в авторитетних журналах, популярні серед студентів підручники, навчально-методичні посібники , успішна участь у багатьох наукових конференціях, у тому числі — Всесоюзних та міжнародних, присвоєння вченого звання професора — лише стислий перелік того, чим були наповнені ці роки.

Учень 3

У 2001 році Валентина Миколайовича Лейфуру запрошують керувати кафедрою прикладної та вищої математики новоствореного вищого навчального закладу — Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили комплексу Києво-Могилянської академії, який сьогодні носить назву «Чорноморський державний університет імені Петра Могили».

Учень 4

Незабутні юнацькі роки вибору майбутньої професії надихнули Валентина Миколайовича на те, щоб його робота з математично обдарованими школярами стала якщо й не головною, але аж ніяк не другорядною частиною традиційного професійного шляху успішного науковця та університетського

викладача.

Учень 1

Тридцять років роботи у складі журі Всеукраїнської математичної олімпіади, до якого його запросив видатний математик та педагог Михайло Йосипович Ядренко, виявилися для професора Лейфури знаковими..

Учень 2

Валентин Лейфура був членом журі Всеукраїнської математичної олімпіади, а останні 5 років — заступником голови журі Всеукраїнської олімпіади юних математиків; науковим керівником національної команди України на Міжнародних математичних олімпіадах в Токіо (2003) і Афінах (2004). Автор більше 100 наукових робіт.

Учень 3

Науковий керівник нашої команди, професор В.М.Лейфура, відстоював результати перевірки робіт українських школярів у складних, але завжди доброзичливих дискусіях з міжнародними координаторами. На фото — відповідальний момент такої дискусії за участі Голови задачного комітету, словенського професора Андрія Бауера.

Протягом багатьох років В. М. Лейфура керував створеним ним у Миколаєві семінаром для математично обдарованих учнів, який не мав аналогів в Україні. Цей семінар дав можливість зробити перші кроки в олімпіадній творчості та в математиці багатьом талановитим дітям, дехто з яких блискуче виступав на Соросівських, Всеукраїнських, Всесоюзних і Міжнародних математичних олімпіадах, а зараз уже є відомими науковцями. На фото ви бачите В.М.Лейфуру в залі робочих засідань журі.

Учень 4

Учень В. М. Лейфури, Микола Рибак, двічі виборював срібні медалі на Міжнародних математичних олімпіадах. Фелікс Харітонов, Олена Ковилянська, Сергій Мозговий, Олександр Манзюк, Андрій Анікушин і інші. Це тільки ті, які приймали участь в міжнародних, всесоюзних і всеукраїнських олімпіадах з математики, привозив в Миколаїв медалі. До останніх тижнів свого життя В. М. Лейфура читав лекції, надавав науково-методичну допомогу вчителям Миколаївської області, консультував організаторів олімпіад.

Учень 1

28 квітня 2011 року в муніципальному колегіумі пройшов перший турнір юних математиків імені професора В.М.Лейфури.

Учень 2

Дипломом та спеціальним призом імені професора В.М.Лейфури за абсолютну перемогу в індивідуальній першості, відзначений учень Дніпропетровського обласного ліцею-інтернату фізико-математичного профілю, Селіванов Андрій.

Учень 3

Пам'ятаєте слова з пісні Булата Окуджави: "Я дворянин с Арбатского двора, своим двором введенный во дворянство"?.., - говорив В.М.Лейфура. - Приблизно так я можу сформулювати свої професійні досягнення. Саме мої учні підняли мене на п'єдестал загально-державного визнання, яке я отримав за свою працю.

Учень 4

Валентин Миколайович, попри свою завантаженість, завжди прагнув передавати у вигляді книг, статей і посібників свій величезний досвід і свої знання в галузі роботи з юними математиками, і своїх колег і друзів, хто працював з ним поруч, надихав на таку винятково важливу справу. В. М. Лейфура є автором і співавтором декількох десятків друкованих робіт для математично обдарованих учнів, серед яких, наприклад, такі книги, як «Математичні задачі евристичного характеру», «Задачі міжнародних математичних олімпіад та методи їх розв'язування», «Математичні олімпіади школярів України: 1991-2000», «Математичні олімпіади школярів України: 2001-2006», «Задачі з параметрами», численних цікавих статей. тВ. М. Лейфура був членом редакційної ради журналу «У світі математики», редакційних колегій журналу «Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили» та газети «Математика».

Учень 1

Вагомий внесок Валентина Миколайовича Лейфури в розвиток національної освіти відзначений високими державними, урядовими та галузевими нагородами. Указом Президента України йому було присвоєно почесне звання «Заслужений вчитель України». В. М. Лейфура нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, медаллю імені Петра Могили Міністерства освіти і науки України, знаками «Відмінник народної освіти УРСР», «Відмінник освіти України», почесними грамотами МОН України, відзнакою Благодійного фонду «Україна — дітям». Мав В. М. Лейфура і звання Соросівського вчителя. У 2002 році мешканці міста Миколаєва визнали Валентина Миколайовича Людиною Року в освітній номінації.

На фоні пісні «Я вберуся у віночок».

Учень 2

В понеділок, 21 лютого 2011 року, приблизно в 13.30, у відділенні реанімації міської лікарні №4 помер відомий миколаївський математик, професор, завідуючий кафедрою прикладної і вищої математики ЧДУ ім. Петра Могили **Валентин Миколайович Лейфура**.

Учень 3

Поховання В.М.Лейфури, було надзвичайно багатолюдним. Багато людей говорили про нього добрі слова. Навіть цвинтар був, ніби святковий. Відчувався надзвичайно глибокий спокій, ховаючи якусь надзвичайну загробну тишу. Відходив у вічність Учитель.

Учень4

Валентин Лейфура був відомим ученим, талановитим педагогом і непересічною особистістю. Його життєва дорога - терниста, але він без вагань йшов нею, бо нестримно вабили його далекі й холодні зорі, пізнання законів руху, що було його земним покликанням. Він був справжнім сином своєї землі, свого народу, вірою і правдою служив йому. Життя його повчальне.

Іван Франко сказав: «Учителем школа стоїть». Нехай такими вчителями

стоїть і нинішня наша українська школа.